

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἐλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

TIMATAI

Λεπτῶν 15
261—Γραφείον ὁδ. Ερμοῦ—261

Πρό τυνων ἔτῶν Ῥώσος εὐγενὴς περιηγεῖτο εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ῥωσίας. Ἡτο περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος· ἡ ἄμαξα αὐτοῦ ἦστη πρὸ πανδοχείου τινος, ὅποθεν ἐζήτησεν ἀλλάζει τοὺς ἴππους διὰ τούτων μετενεγέθη εἰς τὸν ἐπόμενον σταθμὸν, ἔνθα ἐσκόπει νὰ διέλθῃ τὴν νύκτα. Ὁ πανδοχεὺς εἶπεν αὐτῷ νὰ μὴ προχωρήσῃ, διότι ὅτο κίνδυνος. Ἀλλ' ὁ εὐγενὴς Ῥώσος ἐνόμισεν ὅτι ὁ πανδοχεὺς θέλει διὰ τούτου ἀπλῶς νὰ τὸν ἔχῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον πλειότερον χρόνον. Βίπεν ὅτι ὅτο λίκιν πρῶμος ή ἐποχὴ διὰ λύκους καὶ ἀνεγκάρησε μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῆς μονογενοῦς θυγατρός του.

Μετὰ τοῦ ἡμέρου ἐπὶ τῆς ἄμαξης ἐκάθητο δοῦλος τις, γεννηθεὶς εἰς τὰ κτήματα τοῦ εὐγενοῦς, διὸ πολὺ ἡγάπτα, καὶ δοτις ἡγάπτα τὸν κύριον του δον καὶ τὸν ἰδιον ἑαυτὸν του. Ἡ ἄμαξα προύχώρει ἐπὶ τῆς τραχυθείσης χιόνος καὶ οὐδεὶς κίνδυνος ἐφαίνετο. Ἡ μικρὰ κύρη εἶπεν εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς: ἀκούω βοήν μακρινόν. Λέν εἶναι τίποτε, εἶπεν ὁ πατήρ, εἶναι δὲν εμος. Ἡ πατέρας ἔβλεψε τοὺς ὄφθαλμους, καὶ ἡσύχαζε· ἀλλὰ μετ' αὐτὸν εἶπε πάλιν. «Ἀκουσε πάτερ! δὲν εἶναι ἀνεμος.» Ὁ πατήρ ἡκροάσθη καὶ μετ' ὀλίγον ἀνοίγει τὸ παράθυρον τῆς ἄμαξης καὶ λέγει εἰς τὸν ὑπηρέτην «Οἱ λύκοι φοβοῦμας μᾶς καταδίωκουσι, σπεύσατε. Εἰπὲ εἰς τὸν ἄμαξηλάτην νὰ τρέχῃ καὶ ἔχει ἐτοιμα τὰ πιστόλιά σου.» Ὁ ἄμαξηλάτης ἐσπευδεῖ ταχύτερον ἀλλ' ὁ ἥχος ἐπλησιάζειν ἔτι μᾶλλον. Ἡτο φανερὸν ὅτι ἀγέλη λύκων τοὺς εἶχεν ὀσφρανθῆ. Ὁ εὐγενὴς ἐπειράθη νὰ καθησυχάσῃ τὴν ταραχὴν τῆς συζύγου καὶ τῆς θυγατρός του.

Ἐπὶ τέλους ἡ βοὴ τῆς ἀγέλης ἡκούσθη καθηρῶς καὶ εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρέτην του «Οταν ἔλθωσι καθ' ἡμῶν, πυροβόλησον καθ' ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐγὼ πυροβολῶ καθ' ἄλλου καὶ ἐνῷ οἱ λοιποὶ καταβιβρώσκουσιν αὐτοὺς ἡμεῖς προχωροῦμεν.» Ἡμα τὰς κατεβίβασε τὸ παράθυρον, εἰδὲ τὴν ἀγέλην ἐρχομένην ὅπισθεν ἔχουσαν ἐπὶ κεφαλῆς μέγαν λύκον ὡς ὁδηγόν. Δύο πυροβολή-

μοὶ κατέρριψαν δύο ἐκ τῶν λύκων· οἱ ἄλλοι αἰθωρεὶ ἔπεσον ἐπ' αὐτῶν καὶ τοὺς κατέβρωσαν, καὶ συγχρόνως ἡ ἄμαξα ἐπροχώρει. Ἀλλ' ἡ γεῦσις τοῦ αἴματος κατέστησεν αὐτοὺς μανιωδεστέρους, καὶ πάλιν κατέφθασαν τὴν ἄμαξαν. Πάλιν δύο πυροβολισμοὶ κατέρριψαν δύο, καὶ οὗτοι κατεβρώθησαν. Ἀλλ' ἡ ἄμαξα ταχέως κατελήφθη πάλιν, καὶ διατήσθη πολὺ. Ὁ εὐγενὴς διέταξε τότε τὸν ἄμαξηλάτην νὰ ἀφίσῃ ἐνα ἐκ τῶν ἵππων του, ὅπως δυνηθῶσι νὰ κερδήσωσιν ὀλίγον χρόνον. Τοῦτο ἐγένετο· καὶ δυστυχῆς ἵππος ἐβιούσθη εἰς τὸ δάσος καὶ οἱ λύκοι κατόπιν αὐτοῦ, καταβρώσαντες αὐτόν. Ἐπειτα ἔτερος ἵππος ἀπεστάλη καὶ τὴν αὐτὴν ἐσχε τύχην. «Ἡ ἄμαξα προύχώρει μετὰ βίας ὅσον ταχύτερον ὑδύνατο μὲ τοὺς δύο ἀπολειπομένους ἵππους, ἀλλ' διατήσθη πολὺ.»

Ἐπὶ τέλους ὁ ὑπηρέτης εἶπεν εἰς τὸν κύριον του, «σᾶς ὑπηρέτησα ἀπὸ μικρᾶς μου ἡλικίας, σᾶς ἀγαπῶ ὡς ἄλλον ἐκειτόν μου· οὐδὲν νῦν δύναται νὰ σᾶς σώσῃ εἰμὴ ἐν μόνον ἀφετέ με νὰ σᾶς σώσω, μόνον ζητῶ παρ' ὑμῶν νὰ φροντίστητε διὰ τὴν σύζυγον καὶ τὰ μικρά μου τέκνα».

«Ο εὐγενὴς ματαίως ἐπροσπάθησε νὰ τὸν ἀποτρέψῃ. Οταν οἱ λύκοι ἦλθον κατ' αὐτοῦ, ὁ πιστὸς ὑπηρέτης ἐρρίθη ἐν μέσῳ αὐτῶν. Οἱ δύο ἵπποι ἔβαντον σύροντες τὴν ἄμαξαν, καὶ αἱ πύλαι τοῦ σταθμοῦ εἶχον κλείσει ἀκριβῶς καθ' ἥν στιγμὴν ἡ φοβερὰ ἀγέλη ἦτον ἐτοιμας νὰ φέρῃ τὴν τελευταίαν καὶ ὀλεθρίαν ἐπιθεσιν. Ἀλλ' οἱ ὄδοι πόρων ἐσώθησαν.»

«Ἡ καρδία, ητις οὐδόλως συγκινεῖται, οὐδὲ θαυμάζει τὴν γενναιοψυχίαν καὶ τὴν πρᾶσ τὸν εὐεργέτην εἰλικρινῆ ἀγάπην τοῦ ὑπηρέτου τούτου εἶναι πράγματι σκληρὸν καὶ ἀναίσθητος, διότι, ὡς λέγει καὶ ἡ Γραφὴ, «Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ιωάν. 1ε', 13). Ἀλλ' ἔτι σκληροτέρα πρέπει νὰ ἥναι ἡ καρδία ἐκείνη, ητις ἀρνεῖται πᾶν δεῖγμα ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης πρᾶσ τὸν Θεόν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς

γγάσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ τοῦ θυσιασθέντος ὑπὲρ
ἡμῶν ὅτε εἰμεθεὶ ἔτι ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι,
«ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν α-
πέθανεν.» (Ρωμ. ε', 8). Καὶ ὅμως ὑπάρχουσι παρ' ἡ-
μῖν πολλοὶ καλούμενοι Χριστιανοί, οἵτινες οὐχὶ μόνον
ἀδιαφοροῦσιν ἀπέναντι τῆς θυσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἀλλὰ καὶ περιφρονοῦσιν αὐτήν. «Ἡ μεγάλη αὕτη ἀθρη-
τικεία, ἥτις καταμαστίζει τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν εἰ-
ναι τὸ αἴτιον τῶν πολλῶν παρ' ἡμῖν κακῶν, ἀτινα
θέλουσιν αὐξάνει πρὸς δυστυχίαν ἡμῶν ἐν ἕστω τὸ αἴτιον
τοῦ κακοῦ δὲν ἀποδῆλεται ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν.

KINEZΩΝ

ΓΑΜΗΛΙΟΙ ΤΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΗΔΕΙΑΙ

Ἐπειδὴν οἱ Κινέζοι προμηθεύονται ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ καταστήματος τὰ προκηραῖα αὐτῶν ἀντικείμενα ὡς καὶ τὰ πρὸς τὰς κηδείας ἀναγκαῖα, τούτο εἶναι ἐκανὴν δὲ ἡμᾶς δίκαιολογία ὅτι συνδέομεν τὰ δύο ταῦτα θέματα, ἀτινα κατὰ τὰς ιδέας τῆς Δύσεως, εἰ-σὶν δὲ λαχανοφόροι τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Γάμου ἐν τῷ Οὐρανίῳ Κράτει δὲν προηγεῖται περιποίησις τις ἢ ἔργολαβία· ἀμφότερχ τὰ φῦλα ἀναπτύσσονται κεχωρισμένως, καὶ πολλάκις βλέπονται τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἀμετάκλητον σύναψιν τοῦ δεσμοῦ. Οἱ γονεῖς βοηθούμενοι ὑπὸ ἐξ ἐπαγγέλματος μεσαζόντων προσώπων ἢ προξενητῶν, διευθετοῦσι τὰ προκαταρκτικά, καὶ μετὰ προηγούμενον συμβούλιον μετὰ τῶν Διδασκάλων τοῦ Φεγγοσχού, ἢ τῆς Ἀγαθοτυχίας, ὥριζεται ἡ ἡμέρα τῆς τελετῆς. Ἡ οἰκογένεια τοῦ γαμήρου δωρεῖται τὰ ὑλικὰ πρὸς ἐσθῆτας καὶ τοὺς νυμφίκους πλακούντας 400 ἢ 500 τὸν ἀριθμὸν, περιέχοντας τεμάχια χοιρείου κρέατος καὶ ζακχάρων ἐν αὐτοῖς. Ὅταν ἐλθῃ ἡ ἡμέρα, ἡ νύμφη παρασκευάζεται διὰ τὴν τελετὴν καὶ κομίζεται ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς τοῦ νυμφίου τὴν κατοικίαν. Εἰς τὴν θύραν βασταζομένη διέρχεται ἐπὶ τῶν φλοιῶν πυρᾶς, πρὸς ἀποσόβησιν παντὸς κακοῦ δυναμένου νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν. Τὰ γαμήλια δῶρα φέρουσιν ἐκτεθειμένα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, καὶ μουσικὴ συνοδεύει τὴν πομπὴν ταύτην. Οὕτω δὲ ἡ νύμφη μεταβαίνει εἰς τέλεσιν τοῦ γάμου ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀπορροῦσα ποῖος τάχα νὰ ἴναι ὁ μέλλων αὐτῆς κύριος. Αἱ γαμήλιοι τελεταὶ εἰσὶ λίαν ὄχληραι, λήγουσαι διὰ τῆς ὑποσχέσεως τῆς διδομένης παρὰ τοῦ ζεύγους διὰ μικρῶν πότηριών οἴνου ἡνωμένων διὰ ἐρυθρᾶς μεταξίνης κλωστῆς. Ἡ παρατίθεμένη εἰκὼν δίδει ἰδέαν τινα τοῦ γαμηλίου ἐνδύματος τῆς νύμφης, ἐπικρατοῦντος πάντοτε τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος, ἐν δὲ χρείᾳ φορεῖ λευκά. Ως πρὸς δὲ τὸν σύζυγον, ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του νὰ φορέσῃ τὰ ἐνδύματα τοῦ μανδαρίνου, τούτο δὲ δεικνύει τὴν ὑψηλὴν τιμὴν ἣν οἱ Κινέζοι ἀποδίδουσιν εἰς τὴν ἔγγαιον κατάστασιν.

Μεταξύ τῶν πτωχῶν τὸ διαταγμόν, μέρος τῆς τελετῆς πολλάκις ἀποφεύγεται. Ο πατήρ ἀγοράζει σύντροφαν τοῦ νίοῦ του, καὶ ζῇ ἐν τῇ οἰκουγενείᾳ ὡς ὑπη-

Ο νεκρὸς τίθεται ἐντὸς τοῦ φερέτρου περιβαλλόμενος τὰ καλλίτερα ἐνδύματα, ἐν δὲ τῷ στόματι νόμισμα τίθεται δί' οὐ νὰ πληρώσῃ τὰ διόδια εἰς τὴν Γῆν τῶν Ἀπελθόντων. Εἰς τὴν δεξιὰν τίθεται κλάδος ἵτεας δί' οὐ νὰ ἀποδιώκει τὰ κακόθουλα πνεύματα ἀπὸ τοῦ δρόμου του, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ριπίδιον. Μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται προσευχὴ, τεμάχιον δὲ κυανοῦ χάρτου, μετὰ τοῦ ὄνόματος καὶ ἐπωνύμου καὶ τίτλων τοῦ τεθνεῶτος, ἀναρτᾶται ὑπὸ τοῦ ιεοῦ καὶ κληρονόμου αὐτοῦ, ὅδηρομένου ἐνώπιον τοῦ πατρός του. Τὸ φέρετρον σφραγίζεται ἔρυθρικῶς, ἐνίστη δὲ ἡ τελετὴ συνέχιζεται ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. Προσευχαῖς ἀναγινώσκονται, θυσίαι καίονται, καὶ συλλυπητήριοι ἐπισκέψεις γίνονται. Ἡ οἰκογένεια ἐνδύεται πρόστυχον λευκὸν μάλινον μῆρασμα καὶ φέρει ταῖνίας ἐπὶ τῆς κα-

φυλῆς. Ὁταν δὲ χρόνος τῆς ἐκφορᾶς φθάσῃ, παράδοξος πομπὴ διέρχεται τὰς ὁδούς, μουσικῶν παιζόντων, τῶν δὲ θηλέων συγγενῶν φερουμένων ἐντὸς φορείων, καὶ ἐνίστε αριθμὸς μισθωμένων πενθούντων. Πρὸ τοῦ φερέτρου βαίνουσιν ἀνθρώποι ρίπτοντες πλαστά ἐκ χαρτοῦ ἀργυρῷ νομίσματα πρὸς ἔξιλέωσιν τῶν κακῶν πινευμάτων, οἱ δὲ εισιδιάμονες Κινέζοι πολὺ φοβοῦνται. Ἡ πομπὴ ἐνίστε ἐκτείνεται ἐπὶ ήμίσεως μιλίου ὅταν μέγας τις κηδεύεται μακρὰ σειρὰ ἀκολούθων φέρει στύλους μετὰ φανῶν, σημαιῶν φερουσῶν γεγραμμένους τοὺς τίτλους τοῦ ἀποβιώσαντος. Ιερεῖς φέρουσι μέγα πλαίσιον περιέχον τὴν εἰκόνα τοῦ νεκροῦ. Ὁ κυρίως πενθῶν ὑποβαστάζεται ὑπὸ δύο ὑπηρετῶν, διότι ἡ ἐθιμοτυπία ἀπαιτεῖ ὅτε νὰ ἥναι τοσοῦτον ἐκ λύπης καταβεβλημένος ὅτε νὰ τῷ εἴναι ἀδύνατον νὰ βαίνῃ μόνος. Ιερὶ τὰ βήματα αὐτοῦ παίδες ῥαίνουσιν ἀνθη, καὶ πολυάριθμος συνοδεία πενθούντων παρκολούθει. Οὕτως ἡ πομπὴ βαίνει πρὸς τὸν τάφον, διάφοροι δὲ δεκάσιες ἀναπέμπονται ὑπὸ τοῦ ἀρχιπενθοῦντος ὅταν τὸ πτῶμα τεθῇ ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ κατοικίᾳ.

Καθ' ώρισμένας περιπτώσεις, τούλαχιστον δὲ ἀπαδίδους, οὐκέτι οὐδεὶς πενθῶν ὑποχρεοῦται νὰ μεταβαίνῃ εἰς ταῦθα καὶ νὰ προσεύχηται ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν προγόνων του.

ΡΑΧΜΑΝΙΣΜΟΣ

[συνέγεια ἦδε ἀριθ. 12]

Κατὰ τὸν Βραχμανισμὸν, ὃς εἰδομεν ἀνωτέρῳ, ἡ τοῦ ἀνθρώπου ὅπαρξις εἰναι ἀπόρροια τοῦ Βραχμᾶ. Κατα-
αύτὸν, τὸ θεῖον πνεῦμα καλύπτεται ὑπὸ τὴν ὅλην, τὸ
σῶμα, ἔνεκα ἀμαρτίας καὶ μολισμοῦ τιγροῦ, ἐξ οὐ δὲ
θρωποῖς ἀτεμακρύνθη τῆς πρώτης πηγῆς παντὸς ἀγα-
θοῦ. 'Αλλ' ὁ ἀνθρωπός ἐλεύθερος πλασθεῖς καὶ ἐλευ-
θέρως κινούμενος δύναται νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὴν
πρώτην πηγὴν παντὸς ἀγαθοῦ, ἐὰν καθαρῇ τῶν ἀ-
μαρτιῶν του. Τούτου δὲ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἔνθεν μὲν
διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀποκῆς τῶν ὥδον καὶ τῶν
παθῶν, ἔνθεν δὲ διὰ τῆς μελέτης τοῦ θείου δόντος.
Ἐὰν δημιώς δὲν κατορθώσῃ τούτῳ, τότε μετά δάνακτο
εἰσέρχεται εἰς τὰ σώματα τῶν ζώων καὶ λαμβάνων
διαφόρους μορφὰς τοῦ σώματος, μετὰ μακρὰν σειρὰ
μεταμορφώσεων φθάνει ἐπὶ τέλους εἰς τὸν παράδεισον.
Ἡ πρὸς τὸν παράδεισον ὄδός δύναται πολλάκις νὰ συν-
τημήθῃ διὰ τῆς ἐπαφῆς ιερῶν τότων καὶ πραγμάτων.

Τὴν μετὰ τοῦ Βραχμᾶ ἡ καὶ ἄλλων ἐκ τῶν πρώτων θεῶν πάλιν εἰς τὸ αὐτό ἔνωσιν, τὴν εὑδαιμονία τῶν ἐν τῷ ἄλλῳ δηλ. κόσμῳ, χαρακτηρίζει χωρίον τη̄ν ιερῶν βιβλίων ὧς ἑζῆς. «Καὶ πρῶτον μὲν ὅμιλος περὶ τοῦ τόπου τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων ἀκούσας μου, ὃ ἀρχων τῶν Βραχμάνων τοῦτο αὐξάνει τὴν χαρὰν τῶν ἀκούσοντων. Ἡ κακῶν ἐλευθερά δόδος τῶν ἐναρέτων διατάσσει ἐτρωμένη οὖσα ξιθίες καὶ πλίνθους καὶ διὰ θείων πέπλων κεκαλυψμένη. Καὶ ἐνθάδε μὲν ἀδυστον ἀσματα λαμπρὰ αἱ Μοῦσαι τῆς ωρᾶς (αἱ παρθένες Γανδάρβαι), ἐκεῖ δὲ χορεύουσιν οἱ νόργανοι Ἀφαράτοι (πνεύματα). Ἐνθάδε μὲν ἀκούσοντα

»οι γλυκεῖς ἡχοὶ τῆς λύρας καὶ ἀλλων ὄργάνων, ἐκεῖ
»δὲ καταπίπτει ἀνθέων βροχὴ καὶ πνέουσιν ἥδεῖαι
»αὔραι. Ἐνθάδε μὲν ὑπάρχουσι πλατεῖαι ὑδάτων ψυ-
»χῶν, ἐκεῖ δὲ οἰκήματα ἐδεσμάτων, ἀλλαχοῦ δὲ οἱ
»Φεοὶ καὶ αἱ Γανδάρβαι ἔδουσι ὑμνους ἱερούς. Παντα-
»χοῦ εἶναι λίμναι κεκοσμημέναι ὑπὸ λωτοῦ, καὶ δέν-
»νδρα σκιερὰ καὶ θάλλοντα φυτά. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύ-
»της, θην περιβάλλει πᾶν εἰδὸς τέρψεως, περιπατοῦσιν, ὡς
»ἄριστε, ἔνθεν μὲν οἱ δῆλοι γεννηθέντες· (ὄνομάζον-
»ται δὲ οὗτοις αἱ τρεῖς πρώται παρ' Ἰνδοῖς τάξεις,
»ἐπειδὴν αὗται μεταβαίνουσαι εἰς τὴν ἱδικὴν ἡλικίαν
»διασώζουσιν ἔχοντας τί, ὡς σύμβολον τῆς πνευματικῆς
»καὶ πολιτικῆς ἀναγεννήσεως). ἔνθεν δὲ οἱ γρηγοροὶ¹
»τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν ἥδιστον θάνα-
»τον. Ἐκ τῶν μεταβαίνοντων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ὑα-
»μᾶ οἱ μὲν ἔρχονται ἐφιπποὶ κεκοσμημένοι ποικιλοῖς
»κοσμήμασι καὶ τὴν κεφαλὴν κεκαλυμμένην ἔχοντες
»λευκοῖς σκιαδίοις, οἱ δὲ ἐπὶ ἐλεφάντων, οἱ δὲ ἐπὶ
»ἀμμαξῶν, οἱ δὲ ἐπὶ φορείων. Ἀλλοι μεταβαίνουσι ρι-
»πιζόμενοι ῥιπιδίοις, τὰ δόποικα φέρονται ἀνὰ γεῖρας
»παρθένοι, καὶ ὑπὸ τῶν οὐρανίων ὅντων μακαριζόμε-
»νοι. Τινὲς τῶν ἐναρέτων ἔρχονται εἰς τὰ ἀνάκτορα
»τοῦ Ὑαμᾶ φέροντες οὐράνια ἐνδύματα, στεφάνοις κε-
»κοσμημένοι καὶ τρώγοντες εὐώδη καὶ ἀρωματώδη
»φυτά. Ἀλλοι δὲ ἔρχονται εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Θεοῦ
»τοῦ θανάτου φέροντες τὰ λαμπρά αὐτῶν ἐνδύματα,
»τὰ δόποια φωτίζουσι δέκα χώρας καὶ κατοικοῦσιν ἐν-
»τὸς στιλβόντων ἀνακτώρων. Τινὲς δὲ τῶν εὐγενῶν
»ἔρχονται πίνοντες οὐράνιον γάλα· ἀλλοι δὲ περιπα-
»τοῦσι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ φορῶντας Σομᾶ· ἀλλοι δὲ βαδί-
»ζοντες τὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ὑαμᾶ φέρουσαν ὁδὸν
»πίνονται όρὸν, ἀλλοι ζαχχάρεος ζωμὸν, καὶ ἀλλοι βου-
»τύρου γάλα. Τινὲς δὲ γενέονται παχέος γάλακτος
»ἀλλοι δὲ διαφόρων καρπῶν καὶ ἀλλοι οἰνόμελι. Οἱ δὲ
»Ὑαμᾶς χαρίει βλέπων αὐτοὺς πρὸς ἔσυτόν βαδίζον-
»τας».

Καὶ τοιαύτη μὲν εἶνε ἡ τῶν εὐσεβῶν κατάστασι
ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ θεοῦ τῶν νεκρῶν Ὑμᾶς, ἣτις εἴναι
παραπλησία ἡ μᾶλλον ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν παράδεισον
τοῦ Ἰνδρα περὶ οὖλογον ἐποιησάμεθα ἐν τοῖς προη-
γουμένοις. Πρὸν δὲ μεταβόωμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς
κολάσεως τῶν ἀσεβῶν, καλὸν νομίζουμεν γὰρ εἰπωμε-
δίνα περὶ τοῦ Ὑμᾶ.

Ο Θεός Ὑαμᾶς, οὐδὲ τοῦ Σουξύνου, τοῦ ἡλίου, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ὑαμουνᾶ, ἐνὸς τῶν ἵερῶν ποταμῶν τοῦ Ἰνδοστάν, εἶνε θεός τοῦ ἄδου καὶ κριτής τῶν νεκρῶν.
Ἐχει χρῶμα πράσινον καὶ φέρει ἐνθύματα ἐρυθρά.
Κατὰ τοὺς ποιητὰς ἔχει 80,000 λευγῶν ἀνάστημα
οἱ δύο αὐτῶν ὀφθαλμοὶ εἰνε ὡς δύο μεγάλαι λίμναι
πυρός· ἀπειροὶ δὲ ἀκτῖνες πυρὸς ἐκπέμπονται ἐκ τοῦ
τριγωνοῦ αὐτοῦ σώματος, οὓς ἑκάστη θρῖξ ἔχει ὑψηλούς
λεύκης· ὁ γῆρας ταῦς φωνῆς του ἐπισκιάζει τὸν κρότο
τοῦ κεραυνοῦ· ἔχει μαρροὺς φωτὸς· ἔχειρχονται ἐκ τοῦ στο
ματός του· καὶ ἡ ἀλεπόνος του εἶνε ὅμοια πρὸς τοῦ
μυκηθημούς τῆς καταιγίδος· Τοῦ ἔξωτερικόν του κατα
πλήσσει τοὺς κατοίκους τοῦ τριῶν κόσμων. Κύριος τοῦ

Ναράκα (τοῦ ἄδου) διανέμει τὰς ποινὰς καὶ τὰς ἀμοιβὰς ὁ ποστέλλων τοὺς μὲν χρηστοὺς εἰς τὸ Σβάρκα (Swarga=τὸν παράδεισον), τοὺς δὲ πονηρούς εἰς τὸ Ναράκα. Τὰ ἀνάκτορα, ἐφ' ὧν οίκει, ὄνομάζονται 'Υαμαλάνη ἢ 'Υαμαποῦρα καὶ ἀπέχουσιν ἐξ ἵσου του παραδείσου καὶ τοῦ ἄδου. Ο γραμματεὺς αὐτοῦ Τσιτργόύπτικος κρατεῖ Βιζήλιον τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων.

«Ἐκαστος διὰ τὸ συμφέρον του.»

Περὶ ἕαυτὸν ἔχει τοὺς Νάγιας, ἡμίθεους, τὸ μὲν πρῶτον ἔχοντας ἀνθρώπινον, πεπολήγοντας δὲ εἰς οὐράνιον, τοὺς καθ' αὐτὸν ὅφεις, θεοὺς κατωτέρους τῶν πρώτων καὶ ἀμφοτέρους (τοὺς Νάγιας καὶ τοὺς ὅφεις) καταγραμένους ἐκ τοῦ Κασιάπα καὶ τοῦ Καδροῦ. Οἱ νεκροὶ ἀνικηγοῦνται περὶ αὐτὸν εἰς 4 ἥμερας καὶ 40 λε-

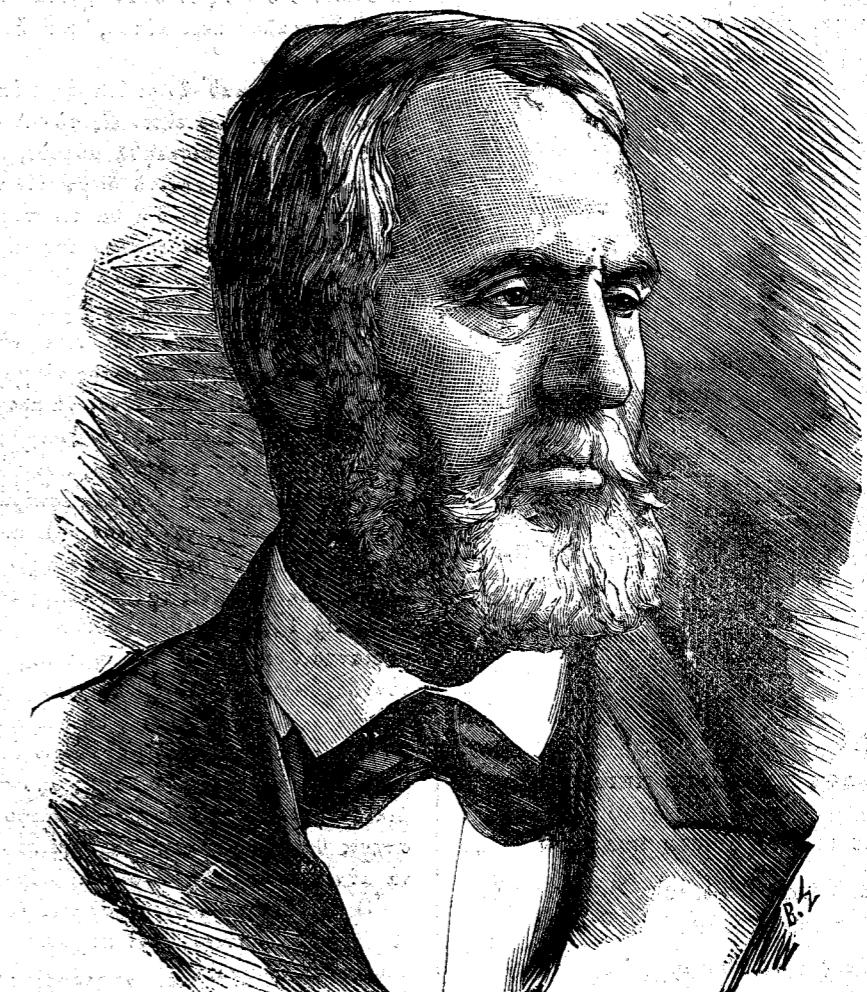
πτὰ καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος δὲν καίουσι τὰ σώματα τῶν νεκρῶν. Ποταμὸς πλήρης ὑδάτος βράζοντος ἐμποδίζει τὴν προσέγγισιν εἰς τὴν κατοικίαν του· ἀλλ' ἡ προσφορὰ λευκῆς ἀγελάδος καὶ ποσόν τι χρημάτων εἰς τὸν παραστάμενον ἀγωνιῶντι βραχμάνα καθίστησιν τὸ ὑδώρ τοῦ ποταμοῦ δροσερὸν εἰς τὸν μέλλοντα νὰ διέλθῃ

Ο ΑΛΕΚΟ-ΠΑΣΑΣ

Γερικὸς Διοικητὴς τῆς Ἀρατολικῆς Ρωμυλίας.

Καταγγεγένες ἡνὶ βουλγαρικῆς καὶ ἀπόγονος τῶν ἀρχιεντήγεμόνων τῆς χώρας ἔκεινης κατὰ τὸν φωτογραφικὸν πόλεμον διετέλει πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Βιέννῃ ἄγων ἥλικιαν 50 ἑτῶν. Ἀυτῷ ὡς διαφίσθι θεοικητῇς ὁ Ἀλέκο-Πασᾶς μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ Μαΐου ἀγεχώρισεν εἰς Φιλιππούπολιν. Εἰσελθὼν εἰς Ἐρμανλύ, ἐπὶ τοῦ συνάρου τῆς Ἀνατολής Ρωμυλίας, ἐφόρει τὸ τουρκικὸν φέσιον.

τὰ τὸν βαθύδων τῆς ἀναπτύξεως ὀλίγης ή οὐδεμιᾶς εἰσὶν πρὸς αὐτὸν ὀφελεῖας βιομηχανικῶς. Οὐδέποτε ὑπῆρξε καίρος καθ' ὃν ισχυροί φυλαὶ ἀνθρώπων δὲν ἡνάκηκασαν τοὺς ἀσθενεστέρους ἐξ αὐτῶν νὰ ἐργάζωνται δι' αὐτούς. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ θεαματοδείκτου καὶ τοῦ ὀφρανοκρούστου, οἱ ταπεινότεροι τῶν ἀνθρώπων δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ὑποτάξωσι ἢ ὑποδουλώσωσι τοὺς πιθήκους συγγενεῖς αὐτῶν. Ἀραβικὴ παροιμία δίδει τὸν λόγον τῆς ἐλευθερίας τῶν πιθήκων ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οὗτοι πονήρως ἀρνοῦνται νὰ λαλῶσι, διότι «καλῶς γινώσκουσι ὅτι ἐδν̄ ἐλάλουν θά ἐτίθεντο εἰς ἐρ-

γασίαν». ἐπομένως συνετῶς ποιοῦντες κρατοῦσι τὰς γλώσσας των.

«Η παροιμιώδης φρόνησις τοῦ πιθήκου φαίνεται ὅμως κατά τι κατωτέρα ἐν τῇ γῇ τοῦ λευκοῦ ἐλέφαντος. Αὐστριακός τις κάτοικος ἐν τῇ Αὐλῇ τοῦ Σιάμ ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ ἔκεινῃ ὁ πιθηκός γυμνάζεται νὰ ἀλιεύῃ καρκίνους διὰ τῆς οὐρᾶς τοιν· ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ πολλάκις ἄντε νὰ ἀγρεύῃ τοὺς καρκίνους σύρεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ γίνεται βορὰ τῆς Θηριώδους λείας του. Ο πιθηκός τοῦ Σιάμ ὡς λέγεται σητεῖται πολὺ παρὰ τῶν ιθαγενῶν ἐμπόρων ὡς ταμίας

ΠΙΘΗΚΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Ἐκ τῶν περιεργοτέρων πραγμάτων ἐν τῇ φύσει εἴναι νότι τὰ μᾶλλον ἐγγὺς πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν ζῶν κα-

εἰς τὰ μαγαζεῖα τῶν. Μέγισται ποσότητες κιβδήλων νομισμάτων εὑρίσκουσι κυκλοφορίαν ἐν Σιάμ, ἡ δὲ εὐ-
κολία πρὸς διάγνωσιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν πιθήκων τού-
των εἶναι τοσαύτη ὥστε ὑπερβαίνει καὶ τὴν τοῦ μᾶλ-
λον ἔξησηκμένου ἀνθρώπου. Τὴν δοκιμὴν ταύτην δι-
μίας πιθήκος ποιεῖ θέτων τὸ νόμισμα ἐντὸς τοῦ στό-
ματος· ἐάν εἶναι γνήσιον τὸ δίδει εἰς τὸν κύριόν του·
ἐάν δὲ κιβδηλον τὸ θέτει ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης ποιῶν μορφησμὸν δυσχερεσκείας. Ἡ μέθοδος τῆς
δοκιμῆς ταύτης θεωρεῖται ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς κύκλοις
ὡς ἀλάνθιστος καὶ ἐπομένως ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ παρὰ
πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων γίνεται ἀποδεκτή. Ἀλ-
λὰ καὶ τοι: ἀληθῆς καὶ ἀνεκτίμητος ὑπηρέτης εἰς τὸν
ἴδιον αὐτοῦ κύριον, φαίνεται διὰ τὸ θήικός αὐτοῦ χαρα-
κτήρα δὲν εἶναι ὅλως ἀνεπίληπτος. Τὸ φοβερὸν αὐτοῦ
πάθος διὰ καρποὺς τὸν καθιστᾷ τὸν τρόμον τῶν κη-
πουρῶν τοῦ Σιάμ, οἵτινες ἀδυνατοῦσι καὶ δι’ αὐτῆς τῆς
κτηνῶδους βίας νὰ τὸν ἀπομακρύνωσιν ἐκ τῶν κήπων
αὐτῶν, καὶ ἐπομένως προσφεύγουσιν εἰς ποικίλλα καὶ
διάφορα στρατηγήματα· ἐν τῶν περιεργοτέρων εἶναι
καὶ τὸ ἔξης. Δραστήριος καὶ ἐπιχειρηματίας πιθήκος
συλλαμβάνεται καὶ ἐπιμελῶς βάπτεται ἐν τῷ δέρματι
ἀγρίας γαλῆς· μετὰ τοῦτο ἀφίνεται ἐν τῷ κήπῳ
ἔλευθερος, καὶ ἀμέσως ἀναρριχᾶται ἐν τῇ ἀσυνήθει αὐ-
τῷ δορζ, εἰς τοὺς κλάδους καρποφόρου δένδρου με-
ταξὺ τῶν γυμνῶν συναδέλφων του. Ἄμα καὶ οὗτοι ρί-
ψωσι τὰ δύματα ἐπ’ αὐτοῦ καταληφθέντες ὑπὸ πανι-
κοῦ φεύγουσι μετὰ ὄρυγμῶν καὶ οὐδέποτε ἐπανέρχον-
ται εἰς κήπον τὸν δόποιον νομίζουσιν ἐπισκεπτόμενον
ὑπὸ τοῦ φοβερωτέρου ἔχθροῦ τῆς φυλῆς των. Ἡ ἀγ-
γελία αὕτη ταχέως διαδίδεται διὰ τῆς κοινωνίας τῶν
πιθήκων τῆς γειτονίας, καὶ διὰ πονηρὸς κηπουρὸς ἀπαλ-
λάττεται εἰς τὸ ἔξης πάσης λαφυρογωγίας.

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΠΩΣ ΕΙΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ
 ΗΤΟΙ

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνέντευξη Δεκεμβρίου 19

Epičaracteristicum amarum.

Τὸ ἔαρ ἐκεῖνο, ὃς καὶ τὰ ἄλλα, παρῆλθεν. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐν Δονδίνῳ διαμονῆς ἦτο μακροτέρα τῆς συνήθους, διότι ἡ βουλὴ εἶχε σοθαρά καὶ σπουδαῖς ἀντικείμενα πρὸς συζήτησιν, καὶ αἱ οἰκογένειαι ποθοῦσαι νὰ ὕστιν εἰς τὴν ἔξοχὴν ἡναγκαζόντο νὰ μένωσιν εἰς τὸ θερμὸν, κονιορτῶδες Δονδίνου μέχρι τοῦ Αὐγούστου. Ἐν αὐταῖς ἦτο καὶ ἡ τοῦ σιρ Τζών Τραλαβάϊ, δστις ἥτον ἐνεργὸν μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ βουλὴ ἐτελείωσε τὰς

ρρας της Ἐλληστίας εἴτε τῶν ἀναψυκτικῶν σχιδῶν τῆν
ἀγγλικῶν ἔξοχικῶν ἐπαύλεων.

Οἱ ὑπηρέται τοῦ σιρ Τζών ἀνεχώρησαν ὡς σύνηθως μίαν ἢ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς λοιπῆς οἰκογενείας ἵνα παρασκευάσωσι τὰ πάντα διὰ τὴν ἄφιξιν αὐτῆς. Οὐδεὶς εὑρεστεῖτο πλειότερον τοῦ Δικ διὰ τὴν προσδοκῶμένην ἄφιξιν τῆς οἰκογενείας. Ἡγάπα νὰ βλέπῃ τὰς κυρίας περιπταύσεις ἢ ἴπευούσεις περὶ τὰ κτήματα, καὶ νὰ ἔχῃ τὸ εὐμενὲς αὐτῶν μειδίαμα καὶ τὸν καθημερινὸν αὐτῶν χαρετισμόν. Ἐπίσης ἡγάπα νὰ ἔχῃ τὸν ἐνθαρρυντικὸν λόγον δν ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ ἔδιδεν δ σιρ Τζών ὅταν ἥκωτα τὸν Νάυλωρ καὶ τὸν διδάσκαλον περὶ αὐτοῦ, καὶ ἥκους καλὴν περὶ αὐτοῦ ἔκθεσιν.

Τὴν ἡμέραν καθ' οὐοὶς οἱ διπηρέται ἐπάρκειτο νὰ φθάσωσιν ἡ κ. Νάύλωρ εἰπεν εἰς τὸν Δίκ οὗτοι εἶχε φίλον ὃστις ἤρχετο νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτοὺς, καὶ ἐπειθύμει πολὺ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὸ δωμάτιόν του πρὸς καιρόν. Ἐπρότεινεν εἰς καῦτὸν οὗτοι θὰ τῷ παρασκευάσῃ κλίνην εἰς τὸ δωμάτιον τῶν τέκνων της πρὸς τοῦτο δὲ τὰ δύο μικρὰ ἔξεργασαν θερμὴν ἐπιδοκιμασίαν, διότι ὁ Δίκ ήτον ὑπέρ ποτε ἄλλοτε δὲ νῦν εὐνοούμενος αὐτῶν. Ὅταν ἦλθεν ἡ ἐσπέρα ἐφρόντισε νὰ ἥναι παρὰ τὴν θύραν, ὠστε νὰ ἥναι δὲ πρῶτος νὰ γαιρεστίσῃ.

‘Η ἀμαξαὶ ήλθεν ἀλλ’ ἀντί νὰ προχωρήσῃ ἔστι πρὸ τῆς σκηνῆς. ‘Η δύπισθεν θύρα ἡνοίχθη καὶ ὁ ὑπηρέτης ἐβοήθησε γέροντα ἐξελθόντα, καὶ φέροντα μακρὸν ἐπανωφρίον, καίτοι ἡτο θερμὴ ἐσπέρα, καὶ καλῶς καθαρισμένον καστόρινον πῖλον. ‘Η κ. Νάυλωρ ἐξηλθεν ἐν σπουδῇ νὰ τὸν δεχθῇ, ἀλλὰ πρὶν ἡ δυνηθῇ νὰ λαλήσῃ ὁ Δικ ἔπτη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Βάλτερ.

Ο σιρ Τζών ἐσχεδίασε τοῦτο πρὸς αἰφνηδίαν εὐ-
χαρίστησιν τοῦ Δίκου. Ἐζήτησε παρὰ τοῦ Νάξιλωρ νὰ
τὸν δεχθῶσιν ως ξένον, καὶ ὅταν εἶδεν ὅτι εὐχαρί-
στως θὰ ἔπραττον τοῦτο, ἐπρότεινεν εἰς αὐτὸν νὰ ὑ-
πάγῃ εἰς τὴν ἔξοχὴν μετὰ τῶν ὑπηρετῶν του, καὶ
νὰ διαιρείνῃ ὀλίγας ἕβδομαδας ὑπὸ τὴν αὐτὴν μὲ τὸν
Δίκιον στέγην. Ἔγινωσκεν ὅτι εἰς ἀμφοτέρους ἡ εὐχαρί-
στησις θὰ ἥτο μεγάλη· παρῆγγειλε δὲ τῇ κ. Νάξιλωρ
νὰ μὴν εἴπῃ ποῖοις ἥτον ὁ ἀναμενόμενος ξένος.

Ο Δίκη ήτο πλειστερον ἀλλοιωμένος τοῦ Βάλτερος.
Ἐγένετο διψήλοτερος καὶ παχύτερος, καὶ αἱ παρεικί^{ται}
του ήσαν στρογγυλότεραι καὶ ροδινώτεραι η ὅσον ήσαν
δύπταν ἔξη ἐν τῇ Αὐλῇ τοῦ Ρόχυ.

«Είσελθε τώρα κ. Βάλτερς», είπεν ή κ. Νάϋλωρ,
ὅταν ή πρώτη έντυπωσίς και οι χιριστιμοί έτελεί-
ωσαν. «Είσελθε θά πράξωμεν τό κατά δύναμιν νά
διατελήσειν ἐν ἀναπαύσει, και είμαι βεβαία ότι θά εγ-

ρης εὐχάριστον τὴν διαμονὴν ἐνταῦθα, καὶ δὲν θὰ ἔγαλλεν
λάθος μας ἐὰν δὲν εὐχαριστηθῆσεν. Ὡς πρὸς τὸν Δίκ
πιστεύω ὅτι δὲν θὰ κλείσῃ μάτι ἀπόψε απὸ τὴν χα-
ρᾶν τους.

³ Ήτον εὐχάριστος ἡ ὑπόδοξη, καὶ δταν δέ γέρων ἐ-
πῆγεν εἰς τὴν κλίνην εἰς τὸ μικρὸν δωμάτιον τοῦ Δικ,
γονυπετήσας γῆραριστεῖς τὸν Θεὸν δτα τὴν νέαν καὶ

προσδόκητόν ταύτην χάριν ἡτις ἐδόθη εἰς αὐτόν. Ως
ερὸς τὸν Δίκ, μακρὰν τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν πρό-
νωσιν τῆς κυρίας Νάξιλωρ ὅτι δὲν θά ηδύνατο νὰ
λείσῃ τὸ μάτι του, ἥτον εἰς βραχὺν ὅπνον καθ' ἓν
φραν οἱ δύο ἄλλοι παιδεῖς ἔξυπνοσαν καὶ ἐπῆδησαν
πὶ τῆς κλίνης του παῖζοντες εἰς αὐτὸν διάφορα παι-
νίδια, διπλας «τὸν ἔξυπνήσωσιν ὅλως διόλου», ὡς ἐ-
γενόν.

Αίαν ηγχαριστημένος καὶ ὑπερήφανος ἦτον ὁ Δίκαιος τῶν γηραιῶν αὐτοῦ φίλον εἰς πλήρεις καρδιῶν καὶ ἀνθέων κήπους. Τὸ δέ αἷμα τοῦτο δὲν εἶχεν δεῖ εἶτι καὶ θταν ἦτον εἰς τὴν διπηρεσίαν μεγάλων κυρίων. Ὁ Δίκαιος ἔλαβεν ἄδειαν δι' ὀλόκληρον τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεως τοῦ Βάλτερς ἡμέραν, καὶ ἐκ τοῦ σχολείου καὶ ἐκ τοῦ κήπου, καὶ ὁ κ. Νάύλωρ τῷ εἴπε νὰ δηγήσῃ τὸν φίλον του διποδήποτε ξθελεν. Τοικύτην ἀδεια τὸν ἔκαμε νὰ αἰσθανθῇ ἐν ἔχυτῳ τὴν σημασίαν υρίου τῶν κτημάτων. Εὗρε δύσκολον νὰ περιορίσῃ τὸ ἥμικα του πρὸς τὸ τοῦ Βάλτερς, τοσοῦτον ἵπτο πρόσυμος νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο μέρος, πάντοτε πιστεύοντας ἀπὸ τὸν ἔκεινο τὸ δόπιον ἔμελλε νὰ τῷ εἰλίξῃ ἢ τὸ πολὺ καλλίτερον ἔκεινου διπερ εἶχεν ίδει. Ὁ αὐτομασμὸς τοῦ Βάλτερς τὸν ηγχαριστησε λίαν, διότι τον ἀπεριόριστο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Εἰς μὴν παρῆλθε, καὶ δὲ γέρων Βάλτερες ἔζηκολούσ-
ει νὰ ξενίζηται ἐν τῇ σκηνῇ. Ἐκάθητο ἐν εὐδίᾳ μπό-
σολύφυλλον δρῦν ἐν τῇ δενδροστοιχίᾳ, ἐνίστε κλίνων
πὶ τῆς ῥάβδου του καὶ ἀναπαυόμενος, ἀλλοτε δὲ ἀ-
γινώσκων τὴν μεγάλην αὐτοῦ Ἰερὰν Γραφὴν ἀνοί-
την ἐπὶ τῶν γονάτων του. Οὐχὶ σπανίως δὲ σίρ-
ζων παρετηρεῖτο καθήμενος παρ' αὐτῷ, διότι ἐτέρ-
ετο ἐκ τῶν παρατηρήσεών του, τοσούτῳ πλήρων ἀ-
λητῆς εὐσεβείας καὶ ταπεινότητος, καὶ ἐπομένως δι-
ασκαλίας δὲ αὐτὸν. Ὁ ὑψηλὸς καταγωγῆς βαρδώνος
ἐν ἔθερει εκυτὸν ὑπέρτερον τῆς διδασκαλίας τῆς ἐκ
τῆς συναναστροφῆς τοῦ γηραιοῦ ὅδιοιπόρου, τοῦ δποίου
ἡ διάνοια ἐφρίνετο ωριμάζουσα ταχέως διὰ τὸν κό-
μον ὅστις δὲν ἦδυντο νὰ ἤναι πολὺ μακρὰν ἀπ' αὐ-
τοῦ. Ἀλλ' ὁ Βάλτερες ἤρξετο νὰ διαιλῇ σπουδαίως
τερὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Δονδίνον. Τὰ αἰσθήματα αὐ-
τοῦ ἤσαν λεπτὰ καὶ τοι δὲ παρακινούμενος νὰ δια-
κείνη πλειότερον, δὲν ἤθελε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀγα-
θότητος τοῦ ξενίζοντος αὐτόν. Ἐλεγεν δτι ἐπετράπη
κύτῳ νὰ διανύσῃ ἐνα μῆνα εύτυχίας ἐν μέσῳ τῶν ἀ-
γροτικῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ
ταπιδὸς Δίκη, ἀλλὰ τώρα ἦλθεν ὁ χρόνος νὰ ἐπανέλθῃ
εἰς τὸ δωμάτιον καὶ τὰς ἀργχίας αὐτοῦ συνηθείας ἐν
λογδίνῳ.

«Ἴσως δὲ αἰσθάνεσθε πλειστέρων ἄνεγον ἐκεὶ ή ἀλαχοῦ, εἴπεν δὲ στρ. Τζών μίαν πρωτίν, διτε ἐλάλει πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ θρανίου ὑπὸ τὴν δρῦν. «Ἐξῆσατε ἐκεὶ τοσαῦτα ἔτη ὥστε δὲ ἔξοχικὸς οὗτος βίος σᾶς φάνεται δόχηρός μετὰ τὴν μακράν
ἔζειν ἐν τῷ ἔτερῳ.»

“Οχι, ἀπήντησεν οὗτος, τὸ Δωριδῖνον θέλει φαίνεται εἰς ἐμὲ λίαν μονότονον μετὰ μῆνα τοιοῦτον οἶον διήνυσα ἐνταῦθα ἐν τῇ συνοδείᾳ τοῦ παιδός μου, καὶ πάντων δεικνύοντων μοι τόσην εὐγένειαν. Θά ἐπιθυμήσω τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ κελαδόνια τῶν πτηνῶν. Οχι, σίρ Τζάν, ή καρδία μου θέλει νὰ ήδυνάμην νὰ τελειώσω τὰς ἡμέρας μου ἐν τῇ ἔξοχῃ, ἀλλ’ ὁ Θεὸς ἀλλως διέταξε, καὶ μοι ἔδωκε κατοικίαν τῆς; δοπίας δὲν εἴμαι ἀξιος, καίτοι αὕτη εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους καὶ τοῦ θορύβου. Άλλα διατί λέγω ὅτι θὰ ἥμην μόνος; Μήπως δὲν θὰ ἔχω Ἐκεῖνον—καὶ ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλήν, ώς ἐσυγγένιζε, ἐπὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ μεγάλου ὄντος τοῦ — «ὅστις ἀπέθανε δι’ ἐμὲ, καὶ μὲ ἀγαπᾷ, καὶ οὐδέποτε θέλει: μὲ ἐγκαταλείψει;»

Ο σιρ Τζών έστιώπα· είτα ἐλάχλησε πρός αὐτὸν περὶ ἀντικειμένου τὸ δόποιον εἶχεν ἐν τῷ νῷ ἐπί τινας ἡμέρας. «Εχεις δίκαιον, φύλε μου», εἶπεν, «οὐδὲν μέρος δύναται νὰ ἥναι ἔρημον εἰς σέ, καὶ ὁ Θεὸς θέλει βεβαίως ἀγρυπνεῖ ἐπὶ σοῦ μέχρι τέλους. 'Αλλ' ὑπόθεσε ὅτι Ἐκεῖνος ἐδείκνυε ὅτι ἐφρόντιζε περὶ σοῦ εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ σοὶ δώσῃ κατοικίαν ἐν τῇ καθῷ ταύτῃ, ἔνθα θὰ ἐλαμβάνετο φροντὶς διὰ σὲ ἐν ὑγείᾳ καὶ ἀσθενείᾳ, ἔνθα τὰς ἐπιλοίπους ἡμέρας τοῦ βίου σου θὰ διήρχετο ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀναπαυσει, δὲν ἡθελες ἀκολουθήσει τὴν ἐπιθυμίαν του;»

«Βέβαιως, βεβαιώς», άπήντησεν ό Βάλτερς, ούδε-
λως καταγοών τὸν σκοπὸν τῆς παρατηρήσεώς του.
„Αλλ’ ἀριστὸν τοιαύτη δὲν ὑπῆρξεν ή θέλησις Αὔτου,
εὐχαριστῶ Αὔτὸν εὐγνωμόνως. διὰ τὸ μικρόν μου δω-
μάτιον ἐν τῇ πόλει.»

«Πρόσεξε νῦν εἰς ἐμὲ, φίλε μου», εἶπεν δὲ βαρῶνος.
«Μοὶ φαίνεται ὅτι ὡς ἥλθεν εἰς τὴν καρδίαν μου νὰ
λάβω τὸν Δίκην ἐκ τῶν συγνών τῆς ἀμφοτίας καὶ τοῦ
πειρασμοῦ εἰς τοὺς ὄποιους ἦτον ἔκτεινεμένος ἐν τῇ
Αὐλῇ τοῦ Ῥόχων, οὕτω νῦν δίδεται εἰς ἐμὲ ἢ περίστα-
σις νὰ λάβω τὸ προνόμιον νὰ καταστήσω τὰ τελευ-
ταῖκα σου ἔτη ἀνετάρερ καὶ ὅσον ησαν ἐν τῇ κατοικίᾳ
σου ἐν τῇ πόλει. Ἡ πρότασις ἦν ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ κά-
μω εἰναι τῇ ἑξῆς: »Ἐχω οἰκίαν ἐν τῷ χωρίῳ τὴν ὄποιαν
ἔδωκα διὰ βίου εἰς πιστὴν ἀρχαίαν ὑπηρέτριαν, ητὶς
κατοικεῖ ἐν αὐτῇ μετὰ τῆς ἀνεψίας της. Εἶναι μεγα-
λητέρα ἢ ὅσον ἀναγκαῖον εἰς αὐτὴν, λέγει δὲ ὅτι θά-
ντὸν νατο νὰ ἔξοικονομήσῃ τὴν μικρὰν αἴθουσαν καὶ τὸ
δωμάτιον τοῦ ὑπνού, καὶ ὅτι θὰ ἔχαιρε πολὺ νὰ σὲ
ἔχῃ ὡς ἔνοικον, αὐτὴ δὲ καὶ ἡ ἀνεψία της θὰ κατέ-
βαλλον πᾶσαν προσπάθειαν νὰ σὲ περιποιηθῶσιν. Ἀ-
ναλαμβάνω ἔγω νὰ αποζημιώσω πᾶν δὲ τι χρειασθῇ
διὰ τοῦτο δὲν ἔνεις ἄλλο ἢ νὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὸ

Δονδίνον νὰ λάβης τὰ πράγματά σου, νὰ ἀποχαιρετήσῃς τὴν ἐνεστῶσαν οἰκοδέσποινάν σου, καὶ νὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὴν νέαν ἔξοχικὴν κατοικίαν σου, ἔνθα δύναται νὰ ὅρῃς τὸν Δίκανον παθενάστην».

‘Ο Βάλτερ; ἐσιώπα. Δὲν ἥδυνατο νῦ λαλήσῃ’ ἡ ἔρημος καρδία τοῦ γέρουτος ἐσκίρτησεν ἐπὶ τῷ λογισμῷ ὅτι θὰ ἔχει πληγίσειν τοῦ παιδὸς τῆς ἀγάπης του.

Ἐπὶ τέλους ἡγέρθη, καὶ μετὰ φωνῆς τρεμούστης ἐκ συγκινήσεως, εἶπεν—

«Σᾶς εὐχαριστῶ, σίρ Τζόν. Παρκούλη μεγάλη εὐτυχία μοι φαίνεται δι' ἐμέ. Ἀλλ' ὀλόκληρος ὁ βίος μου ἦτο πλήρης οἰκτιρμῶν, καὶ οὗτος εἶναι δὲ ἐπιθέτων τὴν κορωνίδα. Μοι ἐπιτρέπετε νὰ σκεφθῶ; Εἴμαι παραπόλη γέρων διὰ νὰ δυνηθῶ ν' ἀποφασίσω ἀμέσως. Οταν μένω μόνος ἐπ' ὅλιγον θὰ δύναμαι νὰ σᾶς ἀπαντήσω καλλίτερον.»

«Ἄλλετε δοῦνει καιρὸν θέλετε νὰ μοι ἀπαντήσητε», εἶπεν δὲ οἱρ Τζόν — «δὲν ὑπάρχει καμία βία.» Ήτα καιρετίζων αὐτὸν, ἀπῆλθε, διάτι εἰδεν δὲν ὅτι ὁ Βάλτερς εἶχε πολὺ ταραχθῆ. Καὶ δῆμος ἐγίνωσκεν δὲν καίτοι τὸν ἀφῆκεν, δὲν θὰ ἥτο μόνος, ἀλλ' δὲν θὰ ἔχεται τὴν συμβουλὴν καὶ ὀδηγίαν Ἐκείνου τὸν ὅποιον ἐπὶ τοσοῦτον γρόνον εἶχε καταστῆση τὸν προσφιλέστατον αὐτοῦ φίλον.

(ἀκολουθεῖ).

ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Linguaglossa 4 Ιουνίου 1879.

Απέγομεν 200 μέτρα ἀπὸ τὴν λάβαν. Εἴμεθα αὐτόπται τοῦ ὑψηλοῦ καὶ τρομακτικοῦ θεάματος ὅπερ μᾶς προσφέρει ἡ πυρίπνιος Αἴτνη. Ἡ ἐκκρηκτὶς ἔξακολουθεῖ ταχέως ἐπιφέρουσα ζημίας ἀκαταλογίστους. Ἡ λάβα ἀπειλεῖ διάφορα χωρίδια. Ο πύρινος, οὗτος ποταμὸς ἔχει μέγιστον πλάτος ἑνὸς χιλιομέτρου, καὶ ἀρκετῶν χιλιομέτρων μῆκος. Ἀπειρον πλῆθος περιέργων πανταχόθεν ἐσυσσωρεύθη. Εἶναι αδύνατον νὰ πειργάψῃ τις τὴν σπαραξικάρδιον ἀπελπισίαν τῶν ἀθλίων κατοίκων.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΑΦΝΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Κατὰ τὴν «Ἐπισημον Ἐφημερίδα» τῆς Γαλλίας ἀπὸ τῆς 1 Ιαν. μέχρι 31 Μαΐου 1879 τὰ εἰσαχθέντα ἐμπορεύματα εἰς Γαλλίαν ἀνῆλθον εἰς τὴν ἀξίαν 1,831,863,000 φρ. τὰ δὲ ἔξαχθέντα εἰς 1,264,311,000 φρ.

* * * Η τριχίωτις ἡτοις μαστίζει τοὺς χοίρους εἶναι φοβερὰ νόσος. Ἐπὶ ἐκτάσεως ἑνὸς δακτύλου χοιρείου χρέατος 13,000 ἐντομα εδρίσκονται. Η τριχίη ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸν στόμαχον διαβιθρώσκει τοὺς ιστούς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος προξενοῦσσα ἀφεύκτοντα θάνατον.

* * * Ο ἀρτίος ἐν Φιλαδελφίᾳ τῶν Ην. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀποβιώσας «Ἄζα Πάκερ κατέλιπε 2 1/2 ἑκατ. φρ. πρὸς ἴδρυσιν μεγάλης βιβλιοθήκης. Η περιουσία του ἀνῆλθεν εἰς 80 ἑκατ. φρ. Ἐν ἡλικίᾳ 17 ἐτῶν ἥτο λεμβοῦχος.

* * * Υπολογίζεται δὲτ 160,000,000 ἀντιτύπων τῶν Ηερῶν Γραφῶν ἐπιπλωθεῖσαν καὶ ἀκυκλοφόρησαν ἐν τῇ παρούσῃ ἐκατονταστηρίδι. Η ἀμερικανική Βιβλιοθήκη Ἐταιρία ἐπιτύπωσε 35,000,000 ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, καὶ ἡ βρετανικὴ Ἐταιρία 82,000,000.

* * * Τοῦ Τέννυστον τὸ νεώτατον ποίημα τῆς Η ὑπεράσπισις τοῦ Λικικούν, δέπτε ἀριθμεῖ μόνον ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ στίχους, ἐπωλήθη ἀντὶ 7,500 φρ. ἤτοι ἀνὰ 60 φρ. τὸν στίχον.

* * * Κατὰ τὸν «Χρόνον» τοῦ Τοκίο ή Ταπωνική Κυβέρνησις προσδιώρισε τὸ ποσὸν 100,000 δολλάρων πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ στρατηγοῦ Γράντ.

* * * Ιατρικὸν συνέδριον ἐν Στρατούργῳ ἐθεσαίστησεν δὲν 66 αἰφνηδίων θανάτων οἵτινες ἐγένοντο τὸ ἀντικείμενον πλήρους ἔρευνης μόνον δύο εὑρέθησαν συμβάντες ἐκ νοση-

μάτων τῆς καρδίας, ἐννέα ἐξ ἀποπληξίας καὶ τεσσαράκοντα ἐξ ἐκ πνευμονίας.

ΦΡΣΑ ΒΟΡΓΙΑ ΜΟΥ

“Φρσα θημωδες.

Φύσα Βοργιά μου φύσησε, νά πάρουν τὰ πανιά μου, φύσα Βοργιά μ' καὶ μάτωσαν, τὰ χέρια στά κουπιά μου. Τὰ δάκτυλά μ' ἀνάψων, ἀνάψων κ' οἱ σκαρφοί μου, φύσα Βοργιά μ' καὶ ἀπόστασα, ἐσβέσθηκ' η πνοή μου.

Ἐφρύγησαν τὰ χείλη μου, ἀλλο νερό δὲν ἔχω, μέ θάλασσα τὰ βρέχω, κι' η ἄρμη ναι πικρα. Πέλαγος χώρις κύματα ποῦ νὰ κτυποῦν στάντη ἄκρη, εἶναι δύο μάτια γαλανά, ὅπου διψοῦν γιὰ δάκρυ.

Εἶναι καρδιά δίχως παλμούς, εἰν' ἄρρωστη ἐλπίδα, βραδιά χωρίς ἔξιμέρωμα, χωρίς δροσιάς φανίδα. Αγάπη χωρίς οὐειρα, διάποδος χώρις χιόνι, χωρίς λαλιά τ' ἀηδόνι, πουλί χωρίς φωλιά.

Φύσα Βοργιά μου φύσησε, καὶ δὲν θὰ τὴν προφύάσω, μοῦ εἴπαν πῶς εἰν' ἄρρωστη φοβοῦμαι μὴ τὴν χάσω. Εχθῆ ἔνα σύννεφον ἔχάθη, ἔνα κύμα, γιὰ μὰ καρδιὰ π' ἀγάπησα, ἔγινε δὲ κόσμος μυῆμα;

Βουνά δὲν ἀνασένετε, λαγκάδια μου βουνά μου, σπλαγχνίσου με Βοργιά μου, πατέρα μου Βοργιά. Εχθὲς σὰ μὲ συνώδευσε, Βοργιά τστὸ περιγάλι, η μάνα μου μ' ἀγκάλιασε, μοῦ σφίξε τὸ κεφάλι.

Γλυκά γλυκά μ' ἐφίλησε, μοῦ δώσε τὴν εὐχή της, καὶ μοῦ πε ν' ἄρθω γρήγορα γιάτ' εἶναι μοναχή της. Βοργιά, Βοργιά σπλαγχνίσου με, η μάνα μου προσμένει, ἀν δὲν μὲ ίδη πεθένει, η μάνη ναι γρηά.

Λόρις Αλιγματος 4.

Πάργα—Πράγα

“Ελυσαν δ' αὐτὸς οἱ κα κωνστ. Γ. Χρηστοφῆς, Θεορ. Μαρκοπούλιώτης, Αγγελικὴ Μοροζίνη (Αθηνῶν), Ν. Κουτσογιαννόπουλος (Θεσσαλονίκης), Ι. Κ. Τζάλας (Τρίπολης), Κ. Β. Τοπάλης (Κερκύρας), Παναγ. Η. Ζαγκλής καὶ Χρ. Κοσθογιάννης (Αλεξανδρείας).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ καὶ ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ 1878 ἐν Μακεδονίᾳ Ἡπέρω φ καὶ Θεσσαλίᾳ μετὰ εἰκονογραφιῶν, ὑπὸ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ Δ. ΣΕΙΖΑΝΗ. Ἔν Αθήναις. Τύποις ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ.

Εύρισκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς

Α Θ Η Ν Α Ι Δ Ο Σ

ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ «Πετρουπόλεως» καὶ ἐν τῷ Πιλοπωλείῳ κ. Μ. Κατσίπαλη.— Τὸ ὅλον Σύγγραμμα ἀποτελεῖ 27 περίου τυπογραφικὰ φύλλα εἰς ἑκλεκτὸν χάρτην καὶ τιμάται Δρ. νέας 5.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ τοῦ ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης Βέληνου Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, «Μίνως». — Ἔν Χανίοις ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κρήτη» 1879. Συκόπος τοῦ συλλόγου τούτου ἐστὶν ἡ διάδοσις καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν Βέληνικῶν γραμμάτων ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ καθ' ἀπάσας τοῦ λαοῦ τὰς τάξεις.